

**Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, 28

SESIZARE

prezentată în conformitate cu art.25 lit. g) din Legea nr. 317—XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(1) lit .g) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502—XIII din 16 iunie 1995

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA			
Intrare Nr.	<i>7a</i>		
" <i>31</i> "	" <i>01</i> "	<i>2020</i>	

I. AUTORUL SESIZĂRII

Alexandr OLEINIC - deputat în Parlamentul Republicii Moldova
Mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.105

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Obiectul prezentei sesizări îl constituie controlul constituționalității **articolelor 458 alin.(3), pct.3) și 462 alin.(5), (6) din Codul de procedură penală, sub aspectul omisiunii de reglementare a posibilității revizuirii unei sentinței irevocabile cu privire la latura penală, pronunțate în cadrul cauzei penale, atunci când această sentință nu se poate concilia cu hotărârea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul unei cauze civile, cât și sub aspectul omisiunii de reglementare a cazurilor de suspendare obligatorie de către instanța de revizuire a executării totale a hotărârii supuse revizuirii, ca urmare a începerii judecării din nou a cauzei.**

III. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

1. Prevederi relevante ale Constituției:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

“[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

“[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative

Articolul 26 Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54 Restriângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restriângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restriângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restriângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

2. Prevederi relevante ale Codului de Procedură Penală

Articolul 1 Noțiunea și scopul procesului penal

(2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvîrșite, astfel ca orice persoană care a săvîrșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

(3) Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Articolul 2 Legea procesuală penală

(1) Procesul penal se reglementează de prevederile Constituției Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de prezentul cod.

(2) Principiile generale și normele dreptului internațional și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte constituie elemente integrante ale dreptului procesual penal și nemijlocit dau naștere drepturilor și libertăților omului în procesul penal.

(3) Constituția Republicii Moldova are supremație asupra legislației procesuale penale naționale. Nici o lege care reglementează desfășurarea procesului penal nu are putere juridică dacă este în contradicție cu Constituția.

(5) În desfășurarea procesului penal nu pot avea putere juridică legile și alte acte normative care anulează sau limitează drepturile și libertățile omului, încalcă independența judecătorească, principiul contradictorialității, precum și contravin normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 7 Legalitatea procesului penal

(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(2) Dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și prevederile prezentului cod, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 17 Asigurarea dreptului la apărare

(2) Organul de urmărire penală și instanța judecătorească sînt obligate să asigure participanților la procesul penal deplina exercitare a drepturilor lor procesuale, în condițiile prezentului cod.

Articolul 19 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod.

Articolul 458 Cazurile de revizuire a procesului penal

(1) Hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă.

(3) Revizuirea poate fi cerută în cazurile în care:

3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia.

Articolul 462 Măsuri premergătoare și admiterea revizuirii

(4) Instanța, în baza celor constatate, dispune, prin încheiere, admiterea cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia.

(5) Odată cu admiterea cererii de revizuire, precum și în tot cursul judecării din nou a cauzei, instanța poate menține suspendarea executării ori poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărîrii supuse revizuirii.

(6) În cazul admiterii cererii de revizuire din cauza că există cîteva hotărîri ce nu se pot concilia, cauzele în care aceste hotărîri au fost pronunțate se conexează pentru rejudecare.

3. Prevederi relevante ale Convenției Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale:

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13. Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

4. Prevederi relevante ale Declarației Universale ale Drepturilor Omului:

Articolul 8.

Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege.

5. Prevederile relevante din jurisprudența Curții Constituționale:

A. Hotărârea nr. 17 din 19 mai 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 191 din Codul de procedură penală (liberarea provizorie sub control judiciar) [Sesizarea nr. 33g/2016]

“[...]”

2. *Se declară neconstituțional* articolul 191 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, în partea ce ține de **omisiunea de a reglementa** termenul pentru care poate fi dispus controlul judiciar și durata maximă a acestei măsuri.

3. **Până la remedierea deficienței de reglementare** constatate prin prezenta hotărâre și înlăturarea viciului de neconstituționalitate, prin corectivele aduse în sensul arătat prin prezenta hotărâre, dispozițiile articolului 191 din Codul de procedură penală se mențin în fondul activ al legislației, liberarea provizorie sub control judiciar, similar altor măsuri preventive neprivative de libertate, urmând a fi dispusă de judecător pentru perioade determinate”.

B. Hotărârea nr. 19 din 3 iulie 2018 privind excepția de neconstituționalitatea articolului 178 alin. (3) din Codul de procedură penală (obligația de a nu părăsi țara) (Sesizarea nr. 63g/2018)

“[...]

2. *Se declară neconstituțional* articolul 178 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122 din 14 martie 2003, referitoare la **omisiunea de a reglementa durata maximă** pentru care poate fi dispusă obligația de a nu părăsi țara.

3. Până la remedierea deficienței de reglementare constatate prin prezenta hotărâre și înlăturarea viciului de neconstituționalitate se vor aplica termenele totale stabilite de articolul 191 din Codul de procedură penală”.

C. Hotărârea nr. 30 din 22 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitatea unor prevederi din articolul 521 alin. (2) din Codul de procedură penală [Sesizarea nr. 132g/2018]

“[...]

2. *Se declară neconstituțional* articolul 521 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, precum și **omisiunea reglementării** posibilității persoanei juridice inculpate de a-și desemna un reprezentant în cadrul procedurilor penale.

3. **Până la remedierea deficienței de reglementare** constatate prin prezenta hotărâre și până la înlăturarea viciului de neconstituționalitate, persoanele juridice învinuite sau inculpate își vor putea desemna singure, într-un termen rezonabil, reprezentanții în cadrul procedurilor penale. Atunci când nu o vor face, această sarcină le va reveni judecătorilor de instrucție sau, după caz, instanțelor de judecată la solicitarea procurorului”.

IV – CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

1. Conform art.458 alin.(1), (3), pct.3) din Codul de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă. Revizuirea poate fi cerută, inclusiv, în cazul în care două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia.

2. Conform art.462 alin.(5) din Codul de procedură penală, odată cu admiterea cererii de revizuire, precum și în tot cursul judecării din nou a cauzei, instanța poate menține suspendarea executării ori poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse revizuirii.

3. Conform art.462 alin.(6) din Codul de procedură penală, în cazul admiterii cererii de revizuire din cauza că există câteva hotărâri ce nu se pot concilia, cauzele în care aceste hotărâri au fost pronunțate se conexează pentru rejudecare.

V. COMPETENȚA CURȚII CONSTITUȚIONALE DE A EXAMINA CONSTITUȚIONALITATEA OMISIUNILOR LEGISLATIVE

4. **Omisiunea legislativă** (vidul legislativ) apare atunci când într-un anumit act normativ se constată lipsa unor reglementare dezirabilă și necesară pentru desfășurarea relațiilor sociale într-un anumit domeniu al existenței comunității.

5. În cazul omisiunilor care prin natura lor au anumite valențe constituționale sau care afectează anumite valori fundament consacrate prin Constituție, în special drepturile fundamentale ale omului, Curtea Constituțională este competentă să intervină direct pentru a restabili supremația Constituției. În aceste cazuri, Curtea Constituțională este autorizată de Constituție să opereze ca legiuitor pozitiv, pe lângă rolul său clasic de legiuitor negativ.

6. Majoritatea curților constituționale din statele europene examinează omisiunile legislative, existând o vastă jurisprudență comparativă în acest sens. Omisiunile legislative în jurisprudența curților constituționale a constituit subiectul celui de-al XIV-lea Congres al Conferinței Curților Constituționale Europene, din 2008¹.

7. Curtea Constituțională a Republicii Moldova are o jurisprudență consacrată și constantă privind controlul constituționalității omisiunilor legislative. Aceasta s-a pronunțat anterior atât direct, cât și indirect asupra constituționalității omisiunii legislative², în cadrul hotărârilor de declarare expresă a neconstituționalității omisiunii legislative sau în cadrul hotărârilor cu rezervă de interpretare.

8. Astfel, printr-o hotărâre-pilot, **Hotărârea nr. 17 din 19 mai 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 191 din Codul de procedură penală³ (liberarea provizorie sub control judiciar) [Sesizarea nr. 33g/2016]**, Curtea Constituțională a statuat că "că, fiind în prezența unei omisiuni legislative și în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează, *eo ipso*, încălcarea dreptului constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. Or, Curtea Constituțională, potrivit art. 134 din Legea

¹A se vedea Raportul General al Congresului, editat de către Comisia de la Veneția, 235 pagini, reflectând jurisprudența tuturor curților constituționale și a instituțiilor echivalente membre
<https://www.venice.coe.int/files/Bulletin/SpecBull-legislative-omission-e.pdf>

² Hotărârile cu rezervă de interpretare sunt acelea în care Curtea folosește exprimarea "dispozițiile(...) sunt constituționale în măsura în care (...)" sau "dispozițiile (...) sunt neconstituționale în măsura în care (...)

³<http://www.constcourt.md/public/ccdoc/hotariri/ro-h17201633gro66581.pdf>

fundamentală, garantează supremația Constituției, ceea ce presupune, printre altele, conformitatea întregului drept cu Constituția” (§71). Curtea a soluționat omisiunea legislativă declarând neconstituțională lipsa reglementării din prevederea contestată și dispunând modul de executare a unor astfel de hotărâri până la remedierea de către Parlament a deficienței de reglementare constatate.

9. Aceleași raționamente au fost aplicate de către Curtea Constituțională în **hotărârile nr. 19 din 3 iulie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 178 alin. (3) din Codul de procedură penală (obligația de a nu părăsi țara) [Sesizarea nr. 63g/2018]⁴ și nr. 30 din 22 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 521 alin. (2) din Codul de procedură penală [Sesizarea nr. 132g/2018]⁵.**

V. EXPUNEREA ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL OBIECTULUI SESIZĂRII

10. Prevederile art.458 alin.(3), pct.3) din Codul de procedură penală și art.462 alin.(6) din Codul de procedură penală, sînt contrare art.art.20, 21 și 26 din Constituția RM și încalcă dreptul de acces liber la justiție și dreptul la apărare, deoarece nu reglementează posibilitatea inițierii procedurii de revizuire cu privire la latura penală în cazul în care hotărîrea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul cauzei penale, nu se poate concilia cu hotărîrea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul cauzei civile, nefiind reglementată posibilitatea conexării pentru rejudecare a cauzei penale cu cauza civilă, în care au fost pronunțate aceste hotărîri irevocabile, care nu se pot concilia.

11. Astfel, chiar dacă prin art.458 alin.(3), pct.3) din Codul de procedură penală nu se stabilește între care cauze: penală și civilă, sau doar între penale, trebuie să existe hotărîri judecătorești irevocabile, care nu se pot concilia, totuși din sensul acestui articol reiese că doar hotărîri judecătorești irevocabile, pronunțate în cadrul cauzelor penale, care nu se pot concilia, pot fi puse la baza inițierii procedurii de revizuire, ceea ce se confirmă și prin art.462 alin.(6) din Codul de procedură penală, conform căruia, cauzele în care au fost pronunțate hotărîrile judecătorești irevocabile, se conexează pentru rejudecare. Adică evident că se are în vedere conexarea doar a cauzelor penale, deoarece legislația procesuală penală nu prevede conexarea într-o procedură a cauzei penale cu cauza civilă.

12. Ca urmare, **prevederile art.art.458 alin.(1), (3), pct.3), 462 alin.(6) din Codul de procedură penală, nu-i permit unei persoane condamnate irevocabil să inițieze procedura de revizuire a sentinței irevocabile cu privire la latura penală, pronunțate în cadrul cauzei penale, atunci cînd această sentință nu se poate concilia cu hotărîrea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul unei cauze civile.**

13. De exemplu, într-o cauză penală s-a pronunțat o sentință irevocabilă, prin care a fost condamnată persoana pentru comiterea unui furt, iar într-o altă cauză, deja civilă, s-a pronunțat o hotărîre judecătorească irevocabilă, prin care, conform procedurii civile, suma sustrasă prin furt, înaintată prin acțiunea civilă, a fost încasată, ca urmare a constatării vinovăției, de la o altă persoană, decît cea condamnată penal.

⁴<http://www.constcourt.md/public/ccdoc/hotariri/ro-h19201863g2018roua9b10.pdf>

⁵<http://www.constcourt.md/public/ccdoc/hotariri/ro-h302018132g2018rouacc4b.pdf>

14. Evident că aceste hotărîri nu se pot concilia, deoarece faptul încasării în cadrul cauzei civile a sumei sustrase prin furt, de la o altă persoană, decît cea condamnată penal, probează nevinovăția celui condamnat pentru acest furt în cadrul cauzei penale. Și dacă hotărîrea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul cauzei civile este legală și întemeiată, atunci hotărîrea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul cauzei penale, nu poate fi legală și întemeiată și trebuie să fie revizuită cu privire la latura penală.

15. Însă în astfel de situație, legislația procesuală penală nu reglementează posibilitatea revizuirii cu privire la latura penală a unei astfel de hotărîri judecătorești irevocabile, pronunțate în cadrul cauzei penale, care nu se poate concilia cu o hotărîre judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul cauzei civile, nefiind posibilă și conexarea cauzei penale cu cauza civilă într-o procedură pentru rejudecare.

16. În rezultat, persoana condamnată printr-o sentință irevocabilă, este lipsită de dreptul de a iniția procedura de revizuire a unei astfel de sentințe cu privire la latura penală, în cazul cînd această sentință irevocabilă nu se poate concilia cu o hotărîre judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul cauzei civile, ca urmare, se încalcă atît dreptul de acces liber la justiție, cît și dreptul la apărare, exercitarea cărora este garantată cît de Constituția RM, atît și de normele internaționale.

17. Mai mult, prevederile art.462 alin.(5) din Codul de procedură penală stabilesc doar dreptul și nu obligația instanței odată cu admiterea cererii de revizuire, precum și în tot cursul judecării din nou a cauzei, să mențină suspendarea executării ori să suspende motivat, în tot sau în parte, executarea hotărîrii supuse revizuirii.

18. Astfel, conform art.65 alin.(2),(3), pct.1) din Codul de procedură penală, învinuitul în privința căruia cauza a fost trimisă în judecată se numește inculpat, iar persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare.

19. Conform art.466 alin.(2), pct.4) din Codul de procedură penală, hotărîrea primei instanțe rămîne definitivă dacă apelul a fost respins.

20. Conform art.460 alin.(1) din Codul de procedură penală, în cazul temeiurilor prevăzute la art. 458 alin. (3) pct. 3) și 4), procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate instanței de judecată care a judecat cauza în primă instanță.

21. Conform art.463 alin.(1) din Codul de procedură penală, rejudecarea cauzei după admiterea revizuirii se face conform regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță.

22. Conform art.465 din Codul de procedură penală, sentințele instanței de revizuire, date în conformitate cu art.462 alin.(4) și art.464, pot fi supuse apelului și recursului potrivit prevederilor art.400 și 420.

23. Ca urmare, odată cu admiterea cererii de revizuire și începerea judecării din nou a cauzei, condamnatul obține statut de inculpat, deoarece sentința instanței de revizuire, urmează să fie supusă cît apelului, atît și recursului, potrivit prevederilor art.400 și 420.

24. Mai mult, revizuirea procesului penal se efectuează de către instanța care a judecat cauza în primă instanță și care urmează să pronunțe o sentință pasibilă apelului,

și ulterior recursului. Ca urmare, etapa de revizuire a procesului penal se consideră ca o etapă judiciară, până la pronunțării sentinței de către instanța de fond.

25. Așadar, constat prezența unei omisiuni legislative, care generează, *eo ipso*, încălcarea dreptului constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, deoarece instanța de revizuire nu poate să nu suspende hotărârea supusă revizuirii, deoarece se începe judecarea din nou a cauzei, care se va termina cu pronunțarea unei sentințe pasibile apelului și, ulterior, recursului.

26. De menționat că previzibilitatea legii este în strânsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la situația sa (a se vedea *Nakhmanovich v. Rusia*, 2 martie 2006, § 89; *Hajibeyli v. Azerbaidjan*, 10 iulie 2008, § 51).

27. Ca urmare, prevederile art.462 alin.(5) din Codul de procedură penală, sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor articolului 54 din Constituție, în partea ce ține de omisiunea de reglementare a cazurilor de suspendare obligatorie de către instanța de revizuire a executării totale a hotărârii supuse revizuirii, ca urmare a începerii judecării din nou a cauzei.

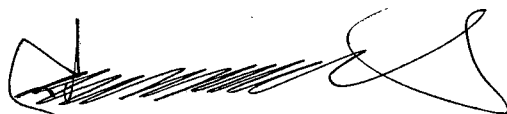
VI. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În contextul celor expuse mai sus, solicit Curții Constituționale:

- 1) *Admiterea* sesizării;
- 2) Să declare ca fiind *neconstituționale* **articolele 458 alin.(3), pct.3) și 462 alin.(5), (6) din Codul de procedură penală:**
  - a) sub aspectul **omisiunii de reglementare** a posibilității revizuirii unei sentinței irevocabile cu privire la latura penală, pronunțate în cadrul cauzei penale, atunci când această sentință nu se poate concilia cu hotărârea judecătorească irevocabilă, pronunțată în cadrul unei cauze civile,
  - b) sub aspectul **omisiunii de reglementare** a cazurilor de suspendare obligatorie de către instanța de revizuire a executării totale a hotărârii supuse revizuirii, ca urmare a începerii judecării din nou a cauzei.

Cu respect,

Autorul sesizării

Alexandru OLEINIC
Deputat în Parlament